

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Харківській області
Слідчий відділ
вул. Митрофанівська, 2, м. Харків, 61002, тел./факс (057) 700-03-21
www.sbu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001711

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

«20» 06 2023 року

місто Харків

Слідчий 2-го відділення слідчого відділу УСБ України в Харківській області, майор юстиції Салій Дмитро Володимирович, розглянувши матеріали досудового розслідування, дані щодо кримінального правопорушення у якому внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022220000000482 від 25.11.2022, у зв'язку з виникненням підстав та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. 40, ст.ст. 276-278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Запорожському Юрію Дмитровичу, 28.05.2003 року народження, росіянину, громадянину Російської Федерації, уродженцю м. Заволжськ, Іванівської області Російської Федерації, який зареєстрований та фактично проживає: вул. Гагаріна, 47 м. Заволжськ Іванівської області Російської Федерації, військовослужбовцю Збройних Сил Російської Федерації гвардії рядовому 1 танкового взводу 1 танкової роти 1 танкового батальйону 138-ої окремої гвардійськомотострілкової Красносільської ордена Леніна Краснознаменної бригади, на цей час фактичне місце знаходження невідоме, останнє місце перебування: с. Верхня Роганка, Харківського району Харківської області, Україна,-

про те, що він обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме: ч. 1 ст. 52 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977, ратифікованого Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), якою передбачено, що цивільні об'єкти не повинні

бути об'єктом нападу або репресалій, а також ч. 1, п. а. 3) ч. 2 ст. 57 Додаткового протоколу, якими передбачено, що при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти; ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення, утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення - злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що відповідно до вимог ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03 липня 1954 року, ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни.

Згідно з ч. 1 ст. 4 зазначеної Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 6 зазначеної Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Відповідно до ст. 33 вказаної Конвенції пограбування забороняються.

Статтею 6 Закону України «Про правонаступництво України» від 12 вересня 1991 року Україна підтверджує свої зобов'язання за міжнародними договорами, укладеними Українською РСР до проголошення незалежності України.

Представниками влади і збройних сил російської федерації, всупереч міжнародному правопорядку, нехтуючи державним суверенітетом України, з 20 лютого 2014 року розпочато збройне вторгнення регулярних військ рф на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

У результаті указаних протиправних дій російською федерацією було тимчасово окуповано АР Крим, м. Севастополь, частини Донецької і Луганської областей України, де створені окупаційні адміністрації рф.

Окупація указаних територій не принесла бажаних результатів, а тому представниками влади і збройних сил російської федерації вирішено перейти до наступного етапу збройної агресії проти України, а саме до повномасштабного

вторгнення на територію України із застосуванням збройних сил та інших військових формувань російської федерації.

З огляду на викладене, між державами рф та Україна з 20 лютого 2014 року триває збройний конфлікт міжнародного характеру.

24 лютого 2022 року о 5 годині збройними силами російської федерації здійснено пуски крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах і складах ЗС України та цивільних об'єктах, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань рф здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період із 5 години 24 лютого 2022 року та до цього часу підрозділи ЗС та інших військових формувань рф здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктах, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі та поранення цивільних осіб, зокрема жінок і дітей, знищення та пошкодження сотень цивільних об'єктів.

24.02.2022 після оголошення Президентом рф про початок «спеціальної військової операції», російські війська перетнули російсько-український кордон та пішли у наступ на території Харківської області. Цього ж дня на території Харківської області почалися бої з військовослужбовцями зс рф, обстріли цивільних об'єктів та цивільного населення на території Харківської області.

Так, 20.03.2022, точний час в ході досудового розслідування не встановлено, під час активного наступу, військовослужбовці зс рф під супроводом не менше 4-х танків Т72Б3сДЗ та легкоброньованої техніки, бортові номери бойових одиниць якої на даний час не встановлені, увійшли до населеного пункту с. Верхня Роганка Харківського району Харківської області, де на околиці у лісосмузі уздовж бетонної дороги у напрямку с. Шестаково, зайняли свої бойові позиції, а важкоброньована техніка, яка складалась щонайменше з 4-х танків Т72Б3сДЗ, один з яких замість бортового номера мав напис, виконаний фарбою білого кольору «За правду», зайняли свої бойові позиції між житловими будинками № 64-а та № 66, біля будинку по вул. Верхньороганська, 2Д та поблизу теплиць, що перебували на околиці села, а танк із написом на борті «За правду», виконаним білою фарбою, не маючи стаціонарної позиції, час від часу курсував уздовж села Верхня Роганка між лісосмугою, що розташована на околиці села у напрямку с. Шестаково та позиціями військовослужбовців РФ, займаючи такий розрахунок до 28.04.2022, здійснюючи регулярні обстріли населених пунктів, розташованих поблизу с. Верхня Роганка, а саме: с. Вільховка та с. Мала Рогань.

28.04.2022, у світлу пору доби, точний час в ході досудового розслідування не встановлено, присутні у селищі військовослужбовці рф з метою поліпшення своїх бойових позицій, стали змінювати місця своєї дислокації, танки, окрім танку з написом «За правду», склад екіпажу якого складався з командира танку – Хлистова М.С., оператора-навідника танка Запорожського Ю.Д. та інших членів екіпажу, анкетні дані яких на цей час не встановлені, залишили село, а

вказаний вище танк залишився на території села в районі вулиці Лебединської до ранку 29.04.2022.

29.04.2022 зранку, у період часу між 08.00 та 09.00, точний час в ході досудового розслідування встановити не виявилось можливим, після зміни місця дислокації військової техніки зє рф Хлистов М.С., виконуючи на той час згідно із вимогами «Бойового уставу з підготовки та ведення загальновійськового бою», введеного в дію наказом головнокомандувача Сухопутними військами РФ від 24.02.2005 № 19, функції командира танку з написом на борту «За правду», виконану фарбою білого кольору, разом із Запорожським Ю.Д., перебуваючи в середині танку у складі екіпажу, курсуючи уздовж бетонної дороги у напрямку виїзду з населеного пункту с. Верхня Роганка у сторону с. Шестаково, усвідомлюючи обставини існування міжнародного збройного конфлікту на території України та діючи в його умовах умисно і протиправно, з мотивів помсти за викрадений напередодні місцевими жителями рюкзак з особистими речами та ідентифікуючими членів екіпажу танку з написом "За правду" документами, всупереч вимогам ч. 1 ст. 52 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977, ратифікованого Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), які у подальшому підтверджені зобов'язаннями України за міжнародними договорами, укладеними Українською РСР до проголошення незалежності України, відповідно до ст. 6 Закону України «Про правонаступництво України» від 12.09.1991, якою передбачено, що цивільні об'єкти не повинні бути об'єктом нападу або репресалій, а також ч. 1, п. а. 3) ч. 2 ст. 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року, якими передбачено, що при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти; ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення, утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати, діючи за попередньою змовою з навідником-оператором вказаного танку – Запорожським Юрієм Дмитровичем, 28.05.2003 року народження та невстановленими під час досудового розслідування іншими членами екіпажу, віддав бойовий наказ навідникові-оператору танка Запорожському Юрію Дмитровичу, 28.05.2003 року народження на здійснення обстрілу прямою наводкою по житлових будинках по вул. Верхньороганська в с. Верхня Роганка Вільхівської територіальної громади, Харківського району, Харківської області.

У свою чергу Запорожський Ю.Д. з метою швидкого й точного наведення озброєння бойової машини в ціль, вчинив активні дії з наведення гармати танка

по об'єкту ураження, розуміючи, що виконує явно протиправний наказ, діючи умисно, здійснив почергово не менше 4-х пострілів із гармати танка.

У результаті виконання бойового наказу та здійснення щонайменше 4-х пострілів осколково-фугасним снарядом із 125-мм танкової гармати, відбулось влучання артилерійських снарядів по цивільних об'єктах та об'єктах цивільної інфраструктури, а саме: проїзної частини по вул. Верхньороганська біля трансформаторної будки навпроти будинку №44, нежилого будинку поруч із ним, прямим влучанням було зруйновано будинок по вул. Верхньороганська, 30 за GPS координатами 50.0230.36.5551, який використовувала родина Ульяницької Лілії Юріївни, 25.09.1973 року народження, а також будинок №50 за GPS координатами 50.023915.36.555152, який належав Перетяченкові Григорію.

Після ураження цивільних цілей, а саме: будинку по вул. Верхньороганська, 30 за GPS координатами 50.0230.36.5551, будинку №50 за GPS координатами 50.023915.36.555152, переконавшись у досягненні своєї мети, екіпаж танка разом з бойовою машиною місце своєї дислокації змінили, змусивши через свої дії родину Ульяницької Л.Ю. евакуюватися із зазначеного населеного пункту.

Таким чином, Запорозьський Юрій Дмитрович, 28.05.2003 року народження, обгрунтовано підозрюється у цілеспрямованому нападі на цивільний об'єкт, який не є військовою ціллю, тобто іншому порушенні законів і звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення - злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст.438 КК України.

Слідчий 2-го відділення слідчого
відділу УСБ України в Харківській області
майор юстиції

Дмитро САЛІЙ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор Немишлянської окружної
прокуратури м. Харкова

Дмитро КРАЧЕК

Пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Відповідно до ст. ст. 42, 277 КПК України підозрюваному роз'яснено, що він має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості, на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент

кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання,

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази,

9) брати участь у проведенні процесуальних дій,

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу,

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим кодексом. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені; права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » ____ 2023 року.

Захисник: _____
(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » ____ 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив, права підозрюваного повідомив та роз'яснив:

**Слідчий 2-го відділення слідчого
відділу УСБ України в Харківській області
майор юстиції**

Дмитро САЛІЙ